

190. ROZDÍL

409.

Ach, Bo - že můj, Bo - že můj, ach, na můj hlu - py ro - zum! Dy - bych by - la
cho - dzi - la za slu - ne - čka do dom, za slu - ne - čka do dom!

Z Hošťálkovic

Ach, Bože můj, Bože můj,
ach, na můj hlupy rozum!
Dybych byla chodzila
[: za slunečka do dom! :]

Ach, kera za slunečka,
ach, každa paneněčka!
A kera po měsičku,
[: zavija hlavičku. :]

Z doplňků

Strofa 2:

Ale cěch já chodzila
dycky o půlnoci,
teraz mi něoschnu
moje černe oči.

Strofa 4:

Dyby se mi vracilo
za slunečka chodzic,
cěprem bych vědzěla,
jak mladence zvodzic.

191. STESK

410.

Ach, Bo - že můj, Bo - že můj, mě smutné-ho po - li - tuj, co sem u te - be za - sló - žil, tým mě o - bdaruj.

Z Uotína od Měřina

Ach, Bože můj, Bože můj,
mě smutného polituj,
co sem u tebe zaslóžil,
tym mě obdaruj.

Jak to nemá líto byt?
Musíme se rozejít,
mé srdečko s tvým srdečkem
musí se lóčit.

Vy nebeščí ptáčkové,
keří sem tam lítáte,
naříkati a kvíleti
mně pomáhejte.

Jsem zbaven potěšení,
že ho ve světě néní,
néní, néní a nebude
víc k nalezení. —

Těžké naše lóčení,
jsme obá zarmócení,
srdce leží mezi kordy
k politování.

192. NEDOBA

411.

Ach, Bože můj, Bože můj, ach, Bože můj, Bože můj, ten fa - le - šny to je můj, ten fa - le - šny to je můj.

Ze Skřipova. Ž. P. p. 120. Lip. I. 10. 201

[: Ach, Bože můj, Bože můj, :] [: ten falešny, to je můj. :]

K jinym chodzi každy dzěň,
a ke mně raz za tydzěň.

A přijdzi ty v nědělu,
lůžečko ti ustělu.

Falešne un oči ma,
za jinyma pohlida.

Ešče přijdzě v sobotu,
kdy mam pilnu robotu.

Ešče se ci přistrojim,
u lůžečka postojim.